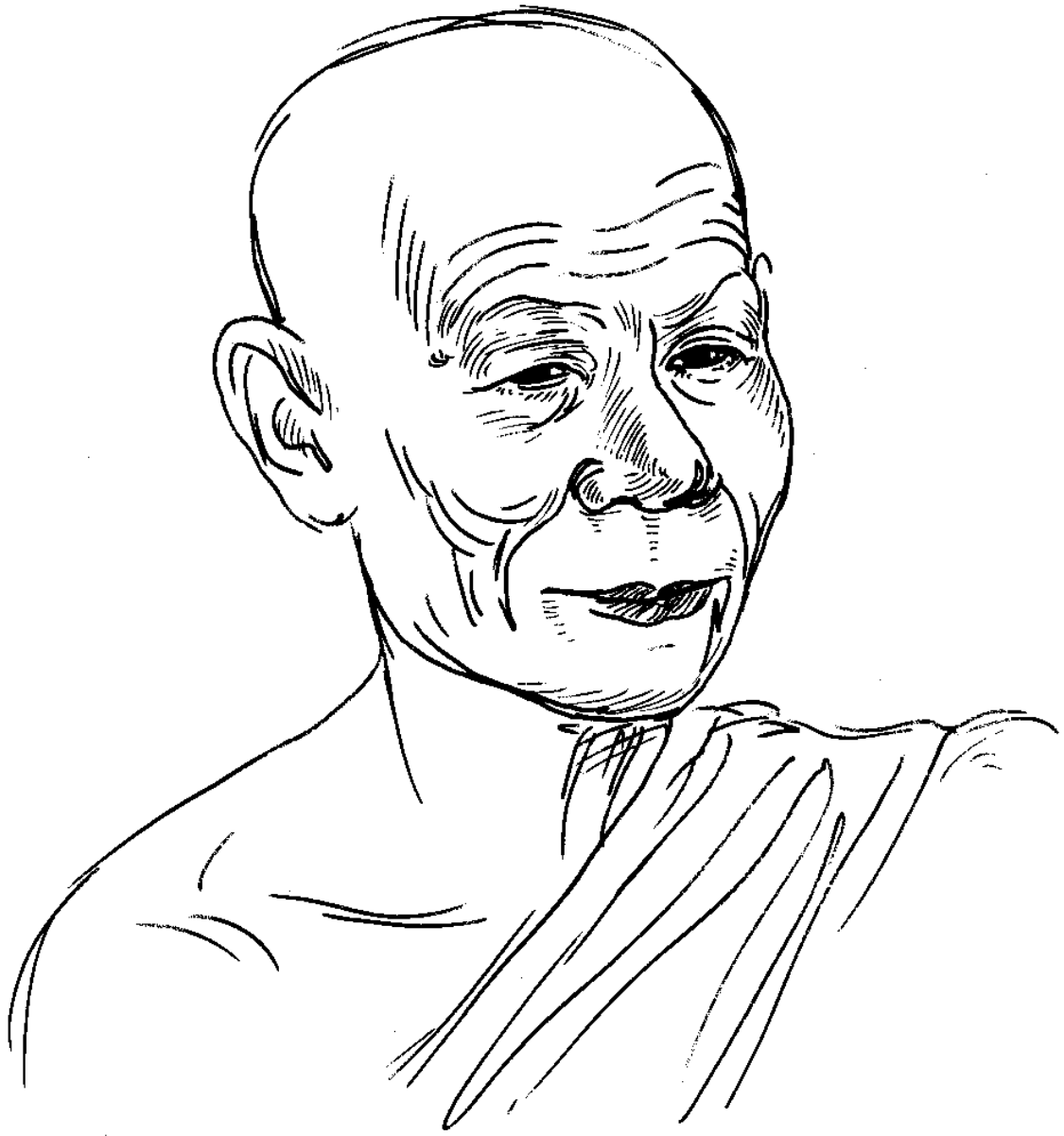

Handwritten signature or mark in the top left corner.

Faint handwritten text or signature at the bottom right of the drawing.

พระราชวังหลวง

ชาติภูมิ

พระราชสังวรญาณหรือหลวงพ่อบุญ จาณิโย มีชาติกำเนิดในสกุล “อินหา” เกิดเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๔ ตรงกับวันพุธ เดือน ๓ ปีระกา เวลา ๐๕.๑๐ น. ที่บ้านหนองโดน ตำบลหนองโดน อำเภอนองโดน จังหวัดสระบุรี

บิดาชื่อพร มารดาชื่อสอน อินหา ท่านเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ซึ่งมีอาชีพกสิกรรม

บรรพชา

บรรพชา ณ วัดอินทสุวรณ์ บ้านโคกพุทรา ตำบลตาลเนิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๙ อายุ ๑๕ ปี โดยมีท่านพระครูวิบูลย์ธรรมจันทร์ เจ้าคณะอำเภอสว่างแดนดินฝ่ายมหานิกาย เป็นพระอุปัชฌาย์ มีพระครูโพธิภูมิไพโรจน์(หมื่น โพธิธำมรงค์) เป็นอาจารย์สอนในขณะที่เป็นสามเณร ท่านสามารถสอบนักธรรมชั้นตรีได้ ณ วัดแห่งนี้

การบรรพชารั้งที่ ๒ เป็นสามเณรธรรมยุตเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ ณ วัดบูรพาภิราม โดยมีพระศาสนดิลกแห่งวัดศรีอุบลรัตนาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นพระอุปัชฌาย์ มีท่านพระอาจารย์เสาร์ กนตสีโลและพระอาจารย์พร สุมโน เป็นอาจารย์สอนภาวนาและข้อวัตรปฏิบัติในขณะนั้น

พ.ศ. ๒๔๘๒ สอบนักธรรมชั้นโทได้ที่สำนักเรียนวัดสุปฏิหาราราม

พ.ศ. ๒๔๘๓ สอบนักธรรมชั้นเอกได้ที่สำนักเรียนวัดสุปฏิหาราราม

พ.ศ. ๒๔๘๔ ท่านเดินทางเข้ามาเรียนหนังสือบาลีต่อที่วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร กรุงเทพฯ สามารถสอบเปรียญธรรม ๓ ประโยคได้ในขณะเป็นสามเณร

อุปสมบท

อุปสมบท ณ วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร ปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยมีพระปัญญาพิศาลเถร (หนู ฐิตปญโญ) เป็นพระอุปัชฌาย์ มีพระครูปทุมธรรมธาดา ภายหลังดำรงตำแหน่งเป็นพระธรรมปาโมกข์ (บุญมั่น มณฑาสโย) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระปลัดบัวเป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้ฉายาว่า “จาณิโย” ซึ่งแปลความหมายว่า ผู้ตั้งมั่นในคุณธรรม

จำพรรษา

พรรษาที่ ๑ - ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖)

จำพรรษาที่

วัดปฐมวณารามราชวรวิหาร เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

พรรษาที่ ๓ - ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙)

จำพรรษาที่

วัดบูรพาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

พรรษาที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

จำพรรษาที่

วัดเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

พรรษาที่ ๗ - ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖)

จำพรรษาที่

วัดบูรพาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
(๒๕๕๑ สอนเปรียญธรรม ๔ ประโยคได้)

พรรษาที่ ๑๓ - ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

จำพรรษาที่

วัดแสนสำราญ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
(เป็นเจ้าของคณะอำเภวารินชำราบและเป็นพระครูพุทธนิสารสุนทร)

พรรษาที่ ๒๗ - ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒)

จำพรรษาที่

วัดหลวงสุ่มังคลาราม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
(เป็นพระราชาคณะที่พระชินวงศาจารย์)

พรรษาที่ ๒๙ - ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗)

จำพรรษาที่

วัดป่าสลวัน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
(เป็นพระราชาคณะที่พระภาวนาพิศาลเถร)

พระพรหมญาณวชิโร

พรรษาที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

จำพรรษาที่

ที่สุญญาคาร (เรือนว่าง) อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

พรรษาที่ ๔๕ - ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๒๕๓๐)

จำพรรษาที่

วัดป่าศาลวัน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พรรษาที่ ๔๗ - ๔๘ (พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๒)

จำพรรษาที่

วัดวะภูแก้ว บ้านวะภูแก้ว ตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พรรษาที่ ๔๙ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

จำพรรษาที่

วัดป่าชินรังสี ตำบลคลองนา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พรรษาที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

จำพรรษาที่

วัดป่าศาลวัน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พรรษาที่ ๕๑ - ๕๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๘)

จำพรรษาที่

วัดป่าชินรังสี ตำบลคลองนา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
(เป็นพระราชาคณะชั้นราชที่พระราชสังวรญาณ)

พรรษาที่ ๕๕ - ๕๗ (พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๑)

จำพรรษาที่

วัดป่าศาลวัน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา